

ความสำคัญของการศึกษา

เมืองในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่แล้ว จะมีการตั้งถิ่นฐานแรกเริ่มที่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำ หรือ บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำ ทั้งนี้ เพราะแม่น้ำและบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ สูง เหมาะแก่การทำการเกษตรชั้ง เป็นแหล่งผลิตอาหารแหล่ง ใหญ่ที่สุดของมนุษย์ และ เป็นเส้นทางคมนาคมสายหลักของชุมชน ซึ่งการตั้งถิ่นฐานจะกระจายตัวขานานเป็นแนวยาวไปตามแนวแม่น้ำ (River Linear Settlement)¹ และ เมื่อมีประชากรเพิ่มมากขึ้น มีความเจริญด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จึง เป็นเรื่องปกติที่เมืองจะต้องขยายอยอกห่างจากอยอกแม่น้ำไป เมืองที่เป็นตำแหน่งที่ตั้งถิ่นฐานแรกเริ่มก็กลับสภาพเป็นย่านเมืองเก่าที่เสื่อมโทรมหรืออาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การใช้สอยให้เหมาะสมกับยุคสมัย ย่านศูนย์กลางเมือง อาจจะกระจายออกไปทางตัวอยู่ตามเส้นทางคมนาคมสายใหม่ที่สะดวกกว่าทางน้ำ เช่น ทางรถไฟ ทางรถยนต์ ซึ่งการขยายตัวของเมือง ออกไปนี้ไม่ว่าเมืองใดก็ตามจะมีความใกล้เคียงกัน ในด้านที่เปลี่ยนจากการเกษตรตัวอยู่ริมแม่น้ำ แล้วเปลี่ยนรูปแบบไปทางตัวตั้งชุมชนอยู่บริเวณสองฝั่งถนน (Road Linear Settlement) ก็ตาม แต่การกระจายตัวของชุมชนย่อมจะแตกต่างกันไป ตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแต่ละเมือง รวมไปถึงลักษณะทางวัฒนธรรม สังคม ประเพณีของแต่ละท้องถิ่นด้วย

¹ ฉัตรชัย พงศ์ประยูร, การวิเคราะห์ทิศทางหน้าที่ของเมืองในประเทศไทย. (กรุงเทพ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 38.

เมืองล้าปาง เป็นอีกเมืองหนึ่งที่มีพัฒนาการของชุมชนเก่าติดมากับแม่น้ำวัง ซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญอีกสายหนึ่งที่ไหลรวมกับแม่น้ำปิง และไปบรรจบกับแม่น้ำยมและน่านกปลายเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำวังมีต้นกำเนิดที่ดอยผาจ้อ เป็นแนวภูเขาที่กันเขตแดนระหว่างจังหวัดล้าปางกับจังหวัดเชียงใหม่ แม่น้ำวังจะไหลผ่านหุบเขาและที่ราบแคบๆ ลงสู่ทางใต้ มีทิรากลุ่มแม่น้ำวังที่สำคัญ คือ ทิรากลุ่มล้าปาง เป็นที่ตั้งของเมืองล้าปาง เมืองล้าปางจึงเป็นอีกเมืองหนึ่งที่มีแม่น้ำไหลผ่านกลางเมือง และพื้นที่เป็นที่ราบสูงๆ ต่ำๆ เทเลटลงสู่แม่น้ำวังและถูกโอบล้อมด้วยภูเขารอบทิศ ลักษณะของเมืองจึงเปรียบเสมือนแอ่งกะทะขนาดใหญ่ที่ทำให้อากาศหนาวจัดและร้อนจัดในฤดูหนาวและฤดูร้อนปัจจุบันประชากรในเขตเทศบาลมีจำนวนทั้งสิ้น 52,018 คน (พ.ศ. 2533)² มีจำนวนหลังคาน้ำ 11,510 หลังคาเรือน แยกเป็นเพศชาย 25,415 คน เพศหญิง 26,601 คน มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 4,789.87 คน : ตร. กม. คิดอัตราส่วนของประชากรในเขตเทศบาลเป็น 6.48 % ของประชากรทั้งจังหวัด อัตราการเพิ่มของประชากรเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2530-2533 ประมาณ 1.78 % ต่อปี (งานทะเบียนรายบุคคลเทศบาลเมืองล้าปาง)

เมืองล้าปาง เป็นเมืองที่กล่าวได้ว่ามีประวัติศาสตร์ยาวนานมากกว่า 1,300 ปีแล้ว เพราะเป็นเมืองที่มีพัฒนาการควบคู่มา กับเมืองหริภุญชัยมีฐานะเป็นเมืองหลวงคู่แฝด และเมื่อสิ้นรัชกาลของพระเจ้าอนันตศิลป์ เมืองล้าปางถูกปลดฐานะเป็นเพียงเมืองลูกหลวง และเป็นเมืองหน้าต่างทางทิศใต้ เพื่อใช้เป็นเมืองป้องกันและเป็นด่านรับกับอยุธยา ในสมัยอาณาจักรล้านนาซึ่งปักครองโดยราชวงศ์เมืองราย และเป็นเมืองที่ใช้เป็นที่ตั้งมั่นของกองกำลังกองทั้ล้านนาจากพม่า ในช่วงต้นของยุครัตนโกสินทร์ รูปแบบการตั้งถิ่นฐานและลักษณะชุมชนของล้าปาง ในช่วงประวัติศาสตร์เท่าที่สืบคันได้จากเอกสารอ้างอิง เมืองล้าปางมีลักษณะทางผัง เมือง เป็นรูปหอยสังข์³ (ออยผั่ง เหนือของแม่น้ำ) และเมืองในรุ่นต่อมา เป็นเมืองที่ยาวเรียบกับแม่น้ำ ลักษณะการตั้งชุมชนของเมืองล้าปางจึงค่อนข้างได้รับอิทธิพลจากหลายกลุ่มทั้งชาวมอญในช่วงสมัยหริภุญชัยที่อาจสืบคันหลักฐานอ้างอิงการมีอยู่และลักษณะชุมชนได้ค่อนข้างมาก จึงมาถึงสมัยอาณาจักรล้านนา เมืองล้าปางก็ได้อิทธิพลและ

² สรุปรายงานเทศบาลเมืองล้าปาง . หน้า (2-6) .

³ สุเมธ ชุมสาย พ. อยุธยา , น้ำ: น่อเกิดแห่งวัฒนธรรมไทย . (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2529) . หน้า 170 .

แนวความคิดในการตั้งถิ่นฐานจากล้านนา เรื่อยมาจนถึงยุคการปรับเปลี่ยนการปกครองในช่วงปลายรัชสมัยของรัชกาลที่ 5 มาจนถึงปัจจุบัน เมืองและชุมชนล้าป่างมีการปรับและเปลี่ยนแปลงตามแบบอย่างของภาคกลาง ทำให้หลายส่วนส่งผลต่อการตั้งชุมชนให้ความเป็นลักษณะเฉพาะ เฉพาะ เลื่อนหายไปบ้าง แต่กระนั้นก็ตาม ย้อมปราการความแตกต่างที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นรูปแบบเฉพาะในการตั้งชุมชนและการใช้ที่ดินของเมืองหลวง เหลืออยู่บ้าง ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของชุมชนเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาถึงลักษณะเฉพาะของรูปแบบการใช้ที่ดินของชุมชนนั้นๆ ซึ่งสามารถใช้บังบัดถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐานและลักษณะของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆตามยุคสมัย จนปราการลักษณะให้เห็นในปัจจุบัน

ในสภาพปัจจุบันของเมืองล้าป่าง เมืองถูกแบ่ง เป็นสองส่วนแยกโดยแม่น้ำวัง ด้านทิศเหนือของแม่น้ำ เป็นย่านที่พักอาศัยเสียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทางด้านทิศใต้ของแม่น้ำจะ เป็นย่านศูนย์ราชการ ย่านพาณิชยกรรม และย่านชุมชนเก่าริมแม่น้ำซึ่ง เป็นที่ตั้งถิ่นฐานเดิมก็ยังคงปราการอยู่เป็นบางส่วนและเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมบ้าง แต่บทบาทและความสำคัญได้ลดลง

ปัจจุบันเมืองล้าป่าง ได้รับการจัดตั้งให้เป็นเมืองรองในภาคเหนือตอนบนของการพัฒนา เมืองในส่วนภูมิภาคซึ่งมีเมืองหลักคือเมืองเชียงใหม่ โดยการกำหนดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2526-2529) ได้กำหนดไว้อย่างกว้างๆว่า เมืองล้าป่างมีบทบาทเป็นเมืองรองที่จะรองรับความเจริญเติบโตที่แผ่กระจายมาจากจังหวัดเชียงใหม่ จนปราการชั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ที่ระบุให้ล้าป่าง เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญอีกที่เริ่มจะเตรียมการพัฒนาเมือง⁴ เมืองล้าป่างจึงมีหน้าที่หลักที่สำคัญ คือ การเป็นเมืองที่ส่งเสริมบทบาทของเมืองหลักจัดเป็นชุมชนล้าดับที่ 2 ของภาคเหนือมีบทบาทและหน้าที่หลักให้มีบทบาทเด่นทางด้านพาณิชยกรรม บริการ การท่องเที่ยว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมืองล้าป่าง เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมและศูนย์กลางการค้าคมนาคมอีกด้วย⁵ จะเห็นได้จากการที่เชียงใหม่ต้องพึ่งพาการ

⁴ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534). หน้า 314.

⁵ สำนักผังเมือง, กระทรวงมหาดไทย. ผังภาคเหนือ. 2534. หน้า (2-14).

ผลิตจากลำปาง เช่นการนำเข้าของสาขาวิชาการไฟฟ้าทึ่งร้อยละ 63.1 % ตั้งนี้ เมืองจึงเกิดการพัฒนาและเกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน ทั้งด้านการคมนาคมขนส่ง ซึ่งได้พัฒนาปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมทางบก เพิ่มชี้นท่าให้เกิดการสัญจรทางบกมากกว่าการสัญจรทางเรือ ชุมชนเมืองได้ขยายตัวมา เกาะอยู่ตามแนวถนนและขยายอกรจากย่านศูนย์กลาง เมือง เกิดมากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทำให้เมืองมีการกระจายตัวออกไปมากยิ่งขึ้นและก่อให้เกิดปัญหามากมายหลายด้าน ที่จะทำให้เกิดผลกระทบด้านลบและด้านบวกต่อเอกลักษณ์อันดึงดีงามของชุมชนซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบของชุมชน สถาบันการเรียน ศิลปกรรม วัฒนธรรมประเพณี รวมไปถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานของชุมชน จึงเห็นสมควรที่จะศึกษาวิัฒนาการของชุมชนเมืองลำปาง เพื่อหาแนวทางในการอนุรักษ์ที่เหมาะสมสมกับลักษณะและเอกลักษณ์อันดึงดีงามของชุมชน.

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาวิัฒนาการของชุมชนเมืองลำปาง นับแต่อดีต ปัจจุบันรวมไปถึงแนวโน้มในอนาคต
2. เพื่อศึกษาคุณค่าและเอกลักษณ์ของชุมชนเมืองลำปาง ซึ่ง เป็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และสังคมของชุมชนเมืองลำปาง
3. เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุ ซึ่งจะทำให้เกิดการสูญเสียคุณค่าและเอกลักษณ์อันดึงดีงามของชุมชน
4. เสนอแนะแนวทางการอนุรักษ์คุณค่าและเอกลักษณ์ของชุมชน

⁶ บรรจง ประกิตเดชะกุล, การศึกษาเพื่อการวางแผนการใช้ที่ดินเทศบาลเมืองลำปาง.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต การวางแผนภาคและเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.หน้า88

ขอนเบชของการศึกษา

ขอนเบชของพื้นที่ศึกษาอยู่ในบริเวณเขตเทศบาลเมืองลำปางมีเนื้อที่ 9 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 4 ตำบล คือ ตำบลเวียง เนื่องทางด้านฝั่งเหนือของแม่น้ำวัง ตำบลหัวเวียง ตำบลสวนดอก และตำบลสนคุ่ยทางด้านฝั่งใต้ของแม่น้ำวัง ศึกษารอบคุณพื้นที่ 2 ฝั่งแม่น้ำวัง และพื้นที่เกี่ยวเนื่องบางส่วนที่มีความเชื่อมโยงกับวัฒนาการการตั้งชุมชนของเมืองลำปางแต่อย่างไรเขตเทศบาล ที่ซึ่งขอนเบชของชุมชนอาจจะเป็นพื้นที่ที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่ของเขตเทศบาลทั้งหมด ซึ่งอยู่กับบริเวณที่เป็นชุมชนเมือง คือมีการใช้ที่ดินในการตั้งชุมชน ไม่ว่าพื้นที่เกษตรกรรมของเมือง

โดยการศึกษามุ่งศึกษาสำคัญด้วยการตั้งชุมชนเมืองลำปาง และสภาพการตั้งถิ่นฐาน ที่สามารถระบุให้เห็นหลักฐานประภากฎตามลักษณะการตั้งถิ่นฐานของชุมชนเมืองลำปางและแสดงถึงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่หลงเหลืออยู่ในชุมชนปัจจุบัน ทั้งสถาปัตยกรรม องค์ประกอบชุมชน ศิลปกรรม วัฒนธรรมประเพณี และร่องรอยทางโบราณคดี

ขั้นตอนการศึกษา

1. ในขั้นตอนศึกษาภาคเอกสาร ข้อมูลทางประวัติศาสตร์จากหน่วยงานต่างๆ เพื่อหาประวัติศาสตร์และวัฒนาการช่วงต่างๆ ของลำปาง ในการใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงถึงลักษณะการตั้งถิ่นฐานของชุมชนเมืองลำปางและแสดงถึงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่หลงเหลืออยู่ในชุมชนปัจจุบัน ทั้งสถาปัตยกรรม องค์ประกอบชุมชน ศิลปกรรม วัฒนธรรมประเพณี และร่องรอยทางโบราณคดี

2. ศึกษาจากภาคสนามโดยการสำรวจการใช้ที่ดินในปัจจุบัน รวมไปถึงสำรวจสภาพปัจจุบันของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ตามที่ปรากฏบนในข้อมูลภาคเอกสารที่ได้รวบรวมไว้ เป็นการสำรวจถึงรูปแบบการตั้งถิ่นฐาน การใช้ที่ดินเพื่อทำลักษณะเฉพาะที่มีคุณค่าและเป็นเอกลักษณ์อันติงามของชุมชนเมืองลำปาง

นอกจากนี้ ในการสำรวจภาคสนามยังใช้การตั้งภายนและการออกแนวสอบตามประกอบเท่าที่จำเป็น เพื่อรับรวมแนวความคิดและทัศนคติของประชาชนในพื้นที่และผู้มาเยี่ยมเยือนเมืองลำปาง ต่อคุณค่าของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของชุมชน

3. ศึกษาข้อมูลด้านต่างๆ ทั้งภาษาพื้นเมือง ลักษณะและภูมิประเทศ โดยตรงและโดยอ้อมต่อหลักฐานทางประวัติศาสตร์และลักษณะการตั้งถิ่นฐานของชุมชนเมืองลำปางที่ทำให้สูญเสียคุณค่าไป คุณค่าในที่นี้ คือ ความงาม ความท雅雅 กะความเป็นแบบแผนทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมของชุมชน ความเป็นที่สุด ความต่อเนื่องของพื้นที่ และความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่อาจจะไม่มีคุณค่าทางความงามหรือความเป็นแบบแผนก็ได้ โดยสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวปัจจัยที่ดึงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน นอกจากนี้ยังรวมจากความคิดเห็นและทัศนคติจากการสำรวจภายนและกา

ออกแบบสอบถาม

4. ศึกษาแนวทาง โดยแยกแยกปัญหาและสาเหตุที่ทำให้สูญเสียคุณค่า โดยศึกษาถึงสิ่งที่ควรแก่การอนุรักษ์ไม่ว่าจะเป็นอาคาร อิฐหินศิลาปะ สถาปัตยกรรม วัฒนธรรมประเพณี ย่านหรือชุมชน โดยศึกษาอย่างกว้างและศึกษาเป็นกรณีในสิ่งที่มีคุณค่าในการเป็นตัวแทนของชุมชน

5. หาแนวทางในการอนุรักษ์คุณค่าของชุมชน โดยหาแนวทางจากสภาพปัจจุบัน สภาพปัญหา จากการศึกษามาแล้วข้างต้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อเอกลักษณ์อันเดียวตามของชุมชน เมืองล้ำปาง

วิธีการศึกษา

ในการดำเนินการศึกษาใช้การศึกษาค้นคว้า จากภาคเอกสาร จากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรต่างๆ หน่วยงานท้องถิ่น และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่สามารถให้ข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินและลักษณะของชุมชนเมืองล้ำปาง ในยุคสมัยต่างๆ รวมไปถึงการเก็บข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามในพื้นที่ศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลภาคเอกสาร ในด้านความคิดเห็น ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐาน การเจริญเติบโตของเมือง การขยายตัวของเมือง การอนุรักษ์เมือง

2. รวมรวมและศึกษาข้อมูล โดยรวมทั้งข้อมูลทุกประกาย ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ในภาคเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของการตั้งชุมชน การเจริญเติบโตของเมือง การใช้ที่ดินในรูปแบบต่างๆ และความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเมืองกับองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความเป็นมาที่จะบ่งบอกให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะที่ดึงดูดของชุมชนเมืองล้ำปาง ซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

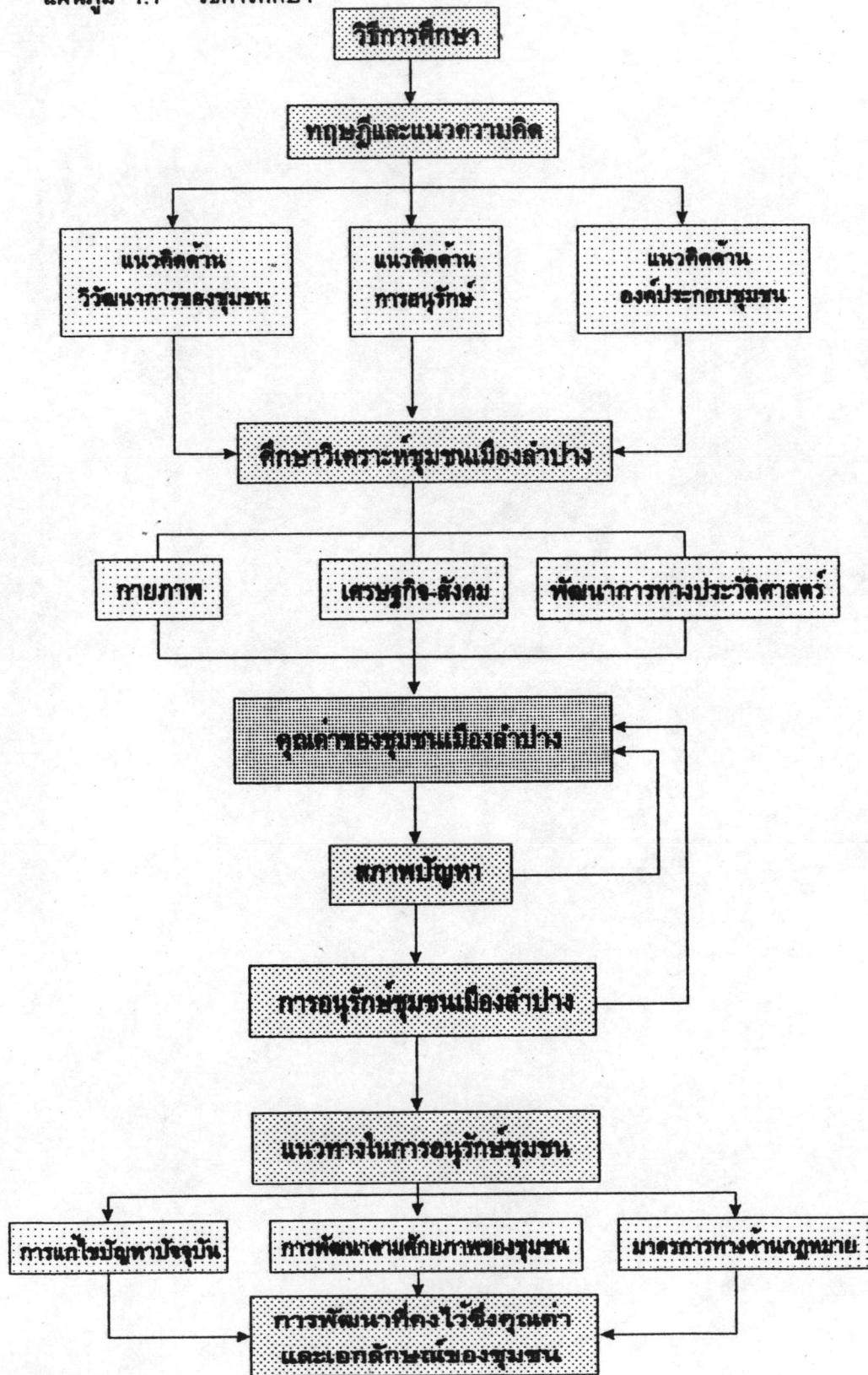
ส่วนข้อมูลปฐมภูมิ จะได้จากการออกสำรวจภาคสนาม สำรวจสภาพปัจจุบันของชุมชน

3. การจัดระเบียบข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้ทั้งสองส่วน ทั้งข้อมูลทุกประกายและข้อมูลปฐมภูมิมาบันทึก ปรับปรุงข้อมูลให้สะทogene กต่อการวิเคราะห์ในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น

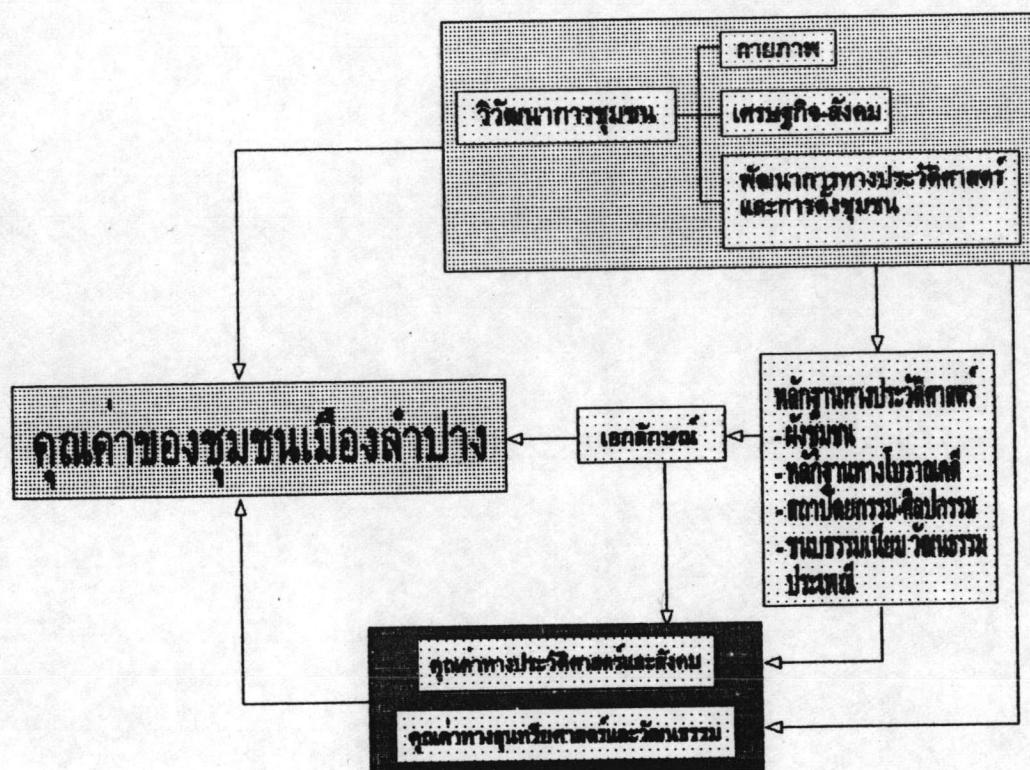
4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะมุ่งวิเคราะห์ถึง พัฒนาการของชุมชน รูปแบบและเอกลักษณ์ของชุมชน อิทธิพลและปัจจัยที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของชุมชน และแนวโน้มที่ชุมชนควรจะเป็น โดยวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์กับสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนทั้ง โบราณสถาน โบราณวัตถุ รวมไปถึงย่านต่างๆ และหาแนวทางในการอนุรักษ์

5. การนำเสนอข้อมูล นำเสนอผลของการวิเคราะห์ และวิจัยในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปของการบรรยาย ตาราง แผนภูมิ แผนที่ และอื่นๆ

แผนภูมิ 1.1 วิธีการศึกษา

แผนภูมิ 1.2 ขั้นตอนการศึกษาคุณค่าชุมชนเมืองลำปาง

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการสำรวจภาคสนามโดยการสัมภาษณ์การสำรวจพื้นที่ การถ่ายภาพ การออกแบบสอบถามตาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลจากภาคเอกสารที่ได้จากการรวบรวมจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้ง ส่วนกลาง และส่วนห้องดิน เช่น
 - ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - กรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม
 - กองผังเมืองรวม สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
 - สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 - ห้องสมุดคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 - สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 - สถาบันศิลปวัฒนธรรมไynak วิทยาลัยไynak
 - สำนักงานเทคโนโลยี องค์การบริหารส่วนจังหวัดและหน่วยงานราชการต่างๆ ใน สำ้าปาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความเป็นมาและวิวัฒนาการของชุมชนเมืองสำ้าปาง
2. เพื่อทราบถึงคุณค่าของชุมชนที่เกิดขึ้นจากการวิวัฒนาการและเอกลักษณ์ของชุมชน
3. เพื่อทราบถึงปัญหาต่างที่เกิดจากการใช้ที่ดินของเมือง และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การใช้ที่ดิน ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเอกลักษณ์ของชุมชนและทำให้เกิดการสูญเสียของคุณค่าที่ดีงามของชุมชนเมืองสำ้าปาง
4. ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการอนุรักษ์ชุมชนที่เหมาะสมกับคุณค่าและเอกลักษณ์ของชุมชนเมืองสำ้าปาง
5. เพื่อเป็นประโยชน์ และ เป็นแนวทางการศึกษาในการวางแผนการอนุรักษ์แก่ชุมชนอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเมืองสำ้าปาง.